

BOHDALICE-PAVLOVICE **ZPRAVODAJ**

Č. 1/2018

Vážení spoluobčané!

Když jsem se zamýšlel nad tím, jak obsahově naplnit toto číslo zpravodaje, napadlo mě, že by toto vydání mohlo být tak trochu hodnoticím, protože se blíží konec volebního období a to je právě ta doba, ve které začal zpravodaj obce vycházet v pravidelných pololetních intervalech. A právě od této pravidelnosti jsem si sliboval větší informovanost obyvatel všech místních částí naší obce. Pokud se to podařilo, splnil zpravodaj svůj účel. Pokud je má někdo doma založený tak, jak postupně vycházely, mohl by mít docela dobrý přehled o tom, co se za uplynulou dobu v obci změnilo a podařilo, nebo naopak o tom, co se uskutečnit nepodařilo. V Pavlovicích máme novou splaškovou kanalizaci a opravenou cestu. A také odbahněný a opravený horní rybník. V Bohdalicích pak zrekonstruovanou budovu hasičky a mateřského centra s přilehlými plochami komunikací kolem a v Manerově nové sociální zařízení s pódiem v místě konání letních kulturních akcí.. Ale to jen namátkou. Doufám, že pokud se rozhlédnete okolo sebe, najdete i jiné pozitivní změny. Ale abychom se nevraceli příliš do minulosti, v následujících řádcích bych vás rád seznámil s děním v první polovině roku 2018.

Zastupitelstva obce byla na první pololetí naplánována na termíny 30.1., 27.3. a 26.6. 2018. Operativně bylo svoláno ještě jedno řádné jednání na termín 10.4. Na třech jednáních, která už proběhla se mimo běžných provozních záležitostí jako jsou například

věcná břemena k nově budovaným přípojkám energií a vodovodu, či žádosti o koupi či prodej drobných pozemků mezi obcí a občany, projednávaly i záležitosti jako jsou nájmy k obecním bytům nebo prodej posledního obecního bytu v č.p. 89, nebo pokračování v soudním sporu o majetnictví lesa s VLS, kde jsme se dovolali po rozhodnutí Krajského soudu ve prospěch VLS k Nejvyššímu soudu. Řešíme také pozemek č.par. 1048 za zahradami v Manerově, kde navrhujeme Lesům ČR směnu. Pro podrobnější informaci o všech projednávaných bodech je možné využít naše webové stránky www.bohdalice.cz, kde jsou zveřejněny soupisy všech usnesení z dosud uskutečněných jednání zastupitelstev. V listinné podobě, včetně zápisu z jednání, jsou k nahlédnutí v kanceláři Obecního úřadu.

Zima letos nebyla nijak krutá a tak jsme nemuseli až na dvě či tři události podnikat žádná mimořádná opatření pro údržbu místních komunikací a mohli se věnovat i jiným úkolům. Zimní období slouží pro obce jako čas příprav a podávání žádostí o dotaci podle toho, co chce obec realizovat a současně jsou na tyto záměry vyhlášeny dotační tituly. Letos podali nebo ještě plánujeme podat celkem osm žádostí o dotace. Takže postupně. Tou objemově největší žádostí je samozřejmě ta na kanalizaci v Bohdalicích. Byla podána už na začátku ledna a podle poslední informace poskytovatele, kterým je Státní fond životní prostředí, je naše

žádost formálně v pořádku a aktuálně probíhá její bodové ohodnocení, které určí, zda bude naší žádosti vyhověno. Pokud by vše proběhlo dobře a dotaci bychom obdrželi, dá se předpokládat, že po splnění všech formálních náležitostí by se dalo s pracemi začít nejpozději z jara roku 2019- to je informace hlavně pro bohdalické.

Další větší žádost byla na víceúčelové hřiště vedle budovy tělocvičny. Už jednou jsme neuspěli a skončili na pozici náhradníků. A totéž se nám stalo i letos. Pozice dvacátého čtvrtého náhradníka moc velkou šanci nedává. Žádali jsme i Ministerstva pro místní rozvoj.

U stejného ministerstva jsme neuspěli ani s žádostí na opravu místní komunikace před školou, kterou jsme plánovali rozšířit a zároveň opravit prostory, které k ní přiléhají u hasičky a centra, včetně napojení na opravenou komunikaci k poště. Takže z vlastních prostředků budeme realizovat jen to napojení včetně chodníků k hasičům a do mateřského centra.

Dotaci jsme ale dostali, a to ze zdrojů Jihomoravského kraje, na opravu chodníku před školou jako takového, Celá přední část školy už je po výměně oken a opravě fasády, a tak oprava chodníku před školou, kde dojde k výměně klasické dlažby za zámkovou, podobnou té na parkovišti u pošty, by měla dát pohledu na školu zepředu košečnou podobu.

Jihomoravský kraj nám v rámci svého dotačního titulu, který je vyhlášen na zadržování vody v krajině, nám pomůže s financováním akce na rybníku v Pavlovicích částkou asi 260 000,- Kč.

Ve fázi rozhodování je žádost o dotaci, která byla adresována na Ministerstvo zemědělství, a týkala se opravy hřbitovní zdi. Podle neoficiálních informací je tady docela velká šance uspět. Rozhodnutí by mělo být známé předpokládám do začátku prázdnin.

Další žádost, kterou připravujeme a měla by se podávat v polovině června, se týká budovy pošty a její rekonstrukce. Z části budovy by měly vzniknout sociální byty a z části pak nové sídlo Obecního úřadu. Samozřejmě pokud budeme úspěšní, což by mělo být známo někdy ke konci roku.

Poslední plánovanou žádostí by mohla být ta, která by se týkala oprav chodníků. Předpokládá se zveřejnění dotační výzvy z Místní akční skupiny (MAS), která je regionální záležitostí a rozhoduje o projektech menšího rozsahu. Takže tady zatím čekáme, ale pokud tato výzva nebude vyhlášena, budou některé opravy provedeny i bez dotace.

A co už se stalo anebo co plánujeme ještě realizovat bez dotačních prostředků? V zimě jsme museli kácet smrky v aleji v parku za školou. Přes instalaci lapačů na kůrovce nám tento malý brouk stačil napadnout asi sedm vzrostlých smrků, které jsme museli následně kácet. Dřevo z nich bylo zpracováno na řezivo a uloženo pro potřeby obce a místních organizací. Z panelů po opravě horního rybníka v Pavlovicích, které by jinak musely být likvidovány, byla opravena účelová cesta mezi Obecním úřadem a místní cestou okolo restaurace Chaloupka. Tato je poměrně často využívána rodiči, kteří vedou děti do školy a také

slouží jako náhradní řešení v případě calamitního stavu komunikace na Hradčanech. Určitě jste si všimli, že pozemek kde stál starý kulturní dům, byl po jeho demolici a odvozu stavební sutí rekultivován. Podle architektonické studie středu obce a i podle vlastního rozhodnutí zastupitelstva byl na této parcele vysázen ovocný sad asi 75 stromů. Práce jsme za dohledu a odborného vedení zkušeného sadaře provedli sami. Rady odborníka se vyplácily a všechny stromky se ujaly. Jen nově založený trávník snad trochu trpí nedostatkem vláhy. Snad už příští jaro to bude příjemný pohled na rozkvetlý sad na zeleném trávníku.

Už řadu let jsme zkoušeli získat dotaci na restaurování a přemístění pomníku padlých z prostoru louky před školou. Každý ze tří uskutečněných pokusů byl neúspěšný a tak bylo rozhodnuto o financování akce z prostředků obecního rozpočtu. Nové místo pro přemístění pomníku jsme chtěli vybrat i za pomoci ankety mezi občany a tak jsme zveřejnili podklady pro odpovědi. Těch přišlo ale žalostně málo, ale i tak byl respektován většinový názor. Pomník bude nově stát na novém hřbitově hned za branou. Věříme, že na novém místě už nebude tolik lákat vandaly k jeho ničení. Změna místa pomníku nám také otevře lepší výhled na opravovanou školu.

A když jsem zmínil školu jako takovou, tak bych rád informoval o další etapě její opravy. Tento rok během prázdnin by měla proběhnout výměna oken a dveří a oprava fasády na boční straně kde je i balkon, tedy ta strana, která je směrem k bodově pošty. Tím se nám opět trochu zlepší vzhled středu obce.

V plánu jsou také opravy některých částí místních komunikací. Jedná se o dokončení přístupové cesty k hřišti v parku, kde se bude navazovat na již realizovanou část od školy dolů. Návrhováci sportovních a kulturních akcí v parku by tak už po dešti neměli mít boty od bláta. Oprava povrchu cesty by se měla realizovat před i před bytovými domy pod kostelem, kde je původní betonový povrch natolik špatný, že se po něm už téměř nedá bezpečně pohybovat a v zimě se jen obtížně udržuje. V zimě je tam často kluzko.

S čím ale můžeme mít do budoucna trochu problém je zajištění a udržování veřejných ploch. Do této doby fungovala praxe, že jsme pracovníky na tuto činnost měli přes Úřad práce, ale v současné době už tato možnost vzhledem k nízké nezaměstnanosti není. V konečném důsledku to znamená, že místo obvyklých šesti až sedmi pracovníků, kteří se o pořádek, čistotu a údržbu, budeme mít k dispozici jen tři, kteří jsou zaměstnanci obce. Řešením bude zřejmě muset být navýšení počtu vlastních zaměstnanců, což ale na druhé straně znamená větší výdaj z rozpočtu, což pak nutně znamená menší množství finančních prostředků na jiné výdaje. Anebo slevit s nároků na pořádek a údržbu, ale to bychom asi nechtěli.

Ale abych nekončil pesimisticky. Před námi je léto, čas dovolených a odpočinku. A já bych Vám rád popřál aby jste toto období prožili ve zdraví a pohodě, pořádně si odpočinuli a načerpali sílu do další doby.

Mějte se všichni hezky.

*Vlastimil Rožnovský,
starosta obce*

Den pro rodinu

Ani letos jsme nemohli zapomenout na naše nejbližší. A proto se park za školou proměnil jedno středeční odpoledne v hřiště. Naši žáci se ujali rolí animátorů. Návštěvníci si mohli sami, nebo se svými rodiči procházet veršovou stezku, skákat v pytlicích, překonávat slalom, řešit zapeklité kvízy či si jen tak zahrát volejbal. Pro hladové a žíznlivé hosty byl zapálen táborák a stanoviště s nápoji. Doufáme, že se dětem i rodičům naše odpoledne líbilo a příště přijdou zase. Pořadatelé děkují všem pomocníkům a moderátorovi.

Mgr. Hrudová a Mgr. Pokorná

Mateřská školka v Bohdalicích

Letní prázdniny nám opět klepou na dveře. Mou milou povinností je seznámit Vás s akcemi, které se udály v mateřské škole během druhého pololetí.

Jako první bych ráda zmínila akce, které probíhaly za spolupráce rodičů

se školkou, a které hodnotíme velmi pozitivně. Během konce zimy jsme si užili Sněhulákový den a již tradiční Karneval. Při obou těchto akcích rodiče dětem připravili velmi povedené kostýmy. Bylo by škoda, aby tyto akce upadly v zapomnění, proto jsme ne-

váhaly a všechny děti vyfotografovaly. Tyto fotografie jsou ke zhlédnutí nejen na našich webových stránkách, ale také jsme je založily dětem do jejich osobních složek, aby si jednou mohly společně doma zavzpomínat. Jsme rádi, že se počasí umoudřilo a seslalo nám trochu sněhu, na kterém jsme si před školkou pořádně zařadili. Kdo měl cestu kolem, si jistě všiml sněhuláků, kteří se dětem podařili postavit. Během mrazivých dnů jsme využívali nízké teploty k různým pokusům, aby i děti viděly, jaká je příroda čarodějka a co mráz dokáže.

Jaro přišlo během chvilky a my jsme jej přivítali Jarními dílničkami, na kterých rodiče spolu s dětmi tvořili milou jarní dekoraci. Jarní dny jsou plné probouzející se přírody, ale hlavně veselých barev. Využili jsme této skutečnosti a uspořádali Barevný týden. Děti od pondělí do pátku přicházely vždy jeden den v určité barvě oblečení. Během těchto dnů jsme zkoušeli různé pokusy s namícháním různých odstínů barev, hledali jsme stejné barevné kombinace ve třídě, na zahrádce.... prostě jsme si barevné hrátky užili, jak se sluší a patří. Sluníčko nás stále častěji lákalo ven svými paprsky- využili jsme toho a vydali se pěšky na výlet k nedalekému ranči Manner. Děti cestu zvládly na jedničku a měli i plno energie na jízdu na koních. Cestou zpět jsme už pociťovali únavu, ale všichni jsme do školky došli a těšili se, až si odpočineme při odpoledním odpočinku. Den dětí jsme oslavili v úterý 4.6. Indiánským dnem. Děti přišly převlečení za indiány a celá školka společně se vydala hledat indiánský poklad.

Nesmíme zapomínat na naše předškoláky, kteří mají svá školková léta pomalu za sebou. Jistě jste si všimli jejich tabla u obchodu, a pokud ne, nesmutněte - všechny fotky z tabla jsou už teď na našem internetovém fotoalbu ms-bohdalice.rajce.net. Nejen pro předškoláky, ale i pro všechny ostatní děti, bylo připraveno slavnostní pasování předškoláků na školáky a poté bublinková show. Tato akce se konala ve čtvrtek 14.6. ve třídě Kočičky. Obě třídy zatancovaly krátký taneček a poté začalo pasování předškoláků na školáky. Školáci vypustili z terasy školky balónky, které se rozletěli dál do světa. Po vypuštění balónků už na nás čekal Klaun s parádní bublinkovou show, kterou si užily nejen děti, ale také rodiče.

Málem bychom zapomněly, že máme ve školce ještě jednu velkou senzaci. Ve třídě Kočičky na všechny děti čeká zbrusu nová interaktivní tabule! Prozatím si na ní procvičujeme podpis a malování dotykem, ale od září už ji budeme využívat na plno.

Rády bychom poděkovaly rodičům za spolupráci a přízeň během tohoto školního roku. Zvláště potom patří velké poděkování místnímu kostelníkovi panu Hladkému, který nás provedl kostelem u příležitosti svátku Tří králů. A paní Ditě Novotné, která dětem zajistila projížďku na koních na ranči. Přejeme všem příjemně strávenou dovolenou a společný čas s dětmi. V září se opět budeme těšit nejen na nové zážitky, kterých i během školního roku 2018/2019 nebude málo.

Kristýna Lajdová

Příběh lípy svobody v Manerově

Manerov – malá vesnička na Jižní Moravě v celém Česku jediná tohoto názvu. V roce 1918 moji předci zasadili uprostřed návsi lípu svobody. Jelikož jsem ročník 1956, pamatuji si ji jako dítě již pěkně vzrostlou a to také proto, že ji mám před okny domu. Její větve sahaly rovnoměrně po celém jejím obvodu až k zemi, jako šaty nevěsty. Ideální prostor pro dětské hry. Jako dítě si vzpomínám, a to o prázdninách, než rodiče odešli do zaměstnání, otevřela maminka okno do pokoje. A když se rozednívalo, byli jsme probuzeni ptačím koncertem, který zněl z její koruny po celé návsi.

Lípa se stala dominantou obce až do osudného večera 18. září 1987. Toho večera se obcí prohnala velká bouře se silným větrem. Tehdy jsem byl u ohýnku na místním hřišti se dvěma kamarády a sotva jsme stihli doběhnout do úkrytu naší čekárny, kde jsme bouří přečkali. Cestou domů se mi naskytl smutný pohled na rozlomenou lípu. Asi jedna třetina, možná i více, se odlomila na místní silnici, ale teprve až ráno jsme viděli spoušť v plném rozsahu. Proběhla debata, co s ní. Nakonec se spadené větve odstranily, vzal jsem tesařskou sekyrku a začistil velké otřepy na jejím torzu. V tomto stavu přečkala zimu a na jaře se zazelenala, ale pohled na ni byl žalostný.

A pak nastal ten osudný den 27. červenec 1988. Odešel jsem do zaměstnání a když jsem se vracel, již z dálky jsem slyšel její pronikavé sténání. Šel jsem k ní, přiložil na ni ruku a ucho a naslouchal. Dávala tím najevo, že její čas se naplnil. Stalo se to v podvečer, přesně v 18 ho-

din, když začaly televizní zprávy. Zaslechl jsem ohromující rachot, jako když padá skála kamení, podíval se z okna a lípa padala přímo proti mému oknu. V obrovském úleku jsem uskočil do před síně a přikrčil se. Následovala velká rána a pak ticho. Ihned jsem vyběhl ven přesvědčit se, zdali na někoho nespadla. Hlavním vchodem to nešlo, spadla totiž na samou hranici naší zahrádky a tak to rychle oběhnout. Hodně se mi ulevilo, když jsem pod ní nikoho nenašel. Ještě týž den jsem vzal pilku a musel si k domu prořezat cestičku.

Byly právě prázdniny a já měl za týden dovolenou. Jak ji strávím bylo jasné. Rodiče se sourozenci měli objednanou chatku a já měl hlídat dům. A tak jsem za týden začal odklízet pozůstatky spadené lípy. V pátek odpoledne se za mnou při odklizení zastavil kamarád, pak druhý, třetí a nakonec poslední, sedmý. A bylo po odklizení. Posedali jsme na větve spadené lípy a vzpomínali. Jeden z kamarádů se v sobotu ženil a tak donesl nějaké cukroví, víno a já co jsem pohledal. Nakonec jsem vytáhl harmoniku a zpívali jsme dlouho do noci. Myslím si, že si lípa tuhle rozlučku zasloužila.

Uplynul rok a politika v naší vlasti nabrala správný svobodný směr. Pak přišel rok 1990. Rok svobodných voleb do obecního zastupitelstva. Tu mě napadla myšlenka zasadit na tuto počest na místo spadené lípy lípu novou, svobodnou, a pokračovat v jejím odkazu volnosti. A tak se také na podzim tohoto roku stalo. Ale malý proutek mladé lípy ne a ne se pořádně chytit. Nakoupil jsem hnojivo na její pravidelné přihnojování, jelikož živiny v půdě byly vyčerpány předchozí lípou a pravidelně ji přihnojoval a zaléval. Trvalo to asi pět let, než si vytvořila kořenový bal a začala si žít svým vlastním životem, už bez mé pomoci. Již 28 let, když odcházím do práce, sleduji její růst. Jak mohutní, zelená se, roste do krásy a dominuje návsi v naší svobodné obci, svobodné vlasti.

*Kronikář SDH Manerov
Novotný Jaroslav*

**NA MÍSTĚ LÍPY SVOBODY Z R.1918
ROSTE NOVÁ VYSÁZENÁ V R.1990**

Hrdinský čin žáka ZŠ v Bohdalicích Viktora Jelínka

V sobotu 20. ledna šli tři kamarádi z Hlubočan (okres Vyškov) Viktor Jelínek (žák 4. ročníku ZŠ Bohdalice), David Rek (žák 5. ročníku, ZŠ Vyškov, Nádražní 5) a Jan Dvořák (žák 5. ročníku ZŠ Vyškov, Nádražní 5) ven. Právě hráli na honěnou, když David nešťastnou náhodou zakopl a spadl do požární nádrže. Bohužel právě v místě, kde je nádrž nejhlubší a stěna velice strmá. Led se pod ním okamžitě probořil a David zůstal po krk v ledové vodě. Naštěstí Viktor a Jan neztratili hlavu, neutekli, a hned vytvořili řetěz - Jan se jednou rukou držel zábradlí a druhou pevně chytil Viktora. Viktor podal ruku Davidovi a společnými silami ho vytáhli ven.

Kdyby nezareagovali včas, David by v ledové vodě rychle prochladl a jen stěží by byl schopen sám přejít 25 metrů dlouhou vodní nádrž s ledovou krustou a vylézt

OCENĚNÍ

**Základní školy a mateřské školy
Bohdalice, okres Vyškov, p. o.**

**za záchranu života
kamaráda**

Viktoru JELÍNKOVI

žákovi 4. ročníku

V Bohdalicích dne 31. 1. 2018

Mgr. Jb. Karm Šalová, ředitelka školy

ven. Po strmé stěně by se určitě nevyšplhal na břeh.

Oba chlapci Viktor a Jan se zachovali, jak nejlépe mohli. Vymysleli tu nejlepší strategii, jak zachránit kamaráda a neohrozit vlastní život, a Davidovi bez váhání pomohli.

Policisté přišli k prvňáčkům

Setkat se s opravdovými policisty, poslouchat zajímavé povídání o jejich práci, slyšet dobrodružné historky a také si vzít trochu poučení, zblízka si prohlédnout všechny pomůcky i oblečení, které policista ke své práci potřebuje, vyzkoušet pouta, obušek, vysílačku a hlavně důkladně ze všech stran prozkoumat policejní auto, to všechno se prvňáčkům ZŠ Bohdalice poštěstilo přímo ve třídě a pod jejími okny. Policisté byli dojati krásnými obrázky s vlastnoručně napsanými vzkazy a přáními, kterými je děti na závěr odměnily.

*M. Čepánová,
tř.uč.*

První vysvědčení

Prvňáčci byli poslední lednový den ve škole hodně netrpěliví, měli totiž dostat svoje první školní vysvědčení. Paní učitelka je dlouho napínala, a když konečně k rozdáání vysvědčení došlo, zavládla ve třídě obrovská, nefalšovaná radost. Všichni si totiž, nutno podotknout opravdu zasloužené, odnášeli domů samé jedničky.

*M, Čepánová,
tř.uč.*

Revitalizace a úpravy rybníku Pavlovice

Na přelomu let 2017 a 2018 a v první polovině letošního roku proběhla na našem rybníku akce, o které se zjednodušeně říká, že šlo o odbahnění horního rybníka. Práce na rybníku však měly mnohem širší záměr. Jedním z hlavních účelů byla například úprava hráze a kompletní rekonstrukce bezpečnostního přepadu, která by měla

zabránit situacím, kdy voda přetékala přes korunu hráze a ohrožovala její celistvost. Na první pohled a z dálky viditelná změna je nová lávka – která umožňuje přístup ke a dovnitř stavidla. Je nutno podotknout, že se jedná o zařízení k obsluze stavidla a k regulaci vodní hladiny a nelze ji využívat k rekreačním účelům. Podstatná změna je patrná i na vzdušném líci hráze včetně odtokového kanálu. Dochází i ke zvýšení a úpravě koruny hráze atd. Podstatné je, že při veškeré činnosti, práce byly prováděny tak, aby minimálně zasáhly do chovu.

Podle odborné literatury je odbahňování rybníků proces, během kterého se odstraňuje přebytečná biomasa z rybníka. Za zabahněný rybník se považuje většinou ten rybník, který obsahuje více než 20 cm bahna. Potřeba a důvody této činnosti jsou celkem jasné. Při vysoké vrstvě bahna totiž dochází jak ke zhoršení jakosti vody zpomalením provzdušňování aktivního bahna tak i ke zpomalení uvolňování živin ve vodě.

Přemíra bahna má i další negativní důsledky-mohou zde přezívat různí parazité a zárodky různých chorob. Nadměrné množství bahna má i neblahý vliv na zdraví obsádky (rybám se zanášejí žábry) a značně obtížný je i výlov rybníka.

Odbahňování rybníků je nákladný a technicky náročný proces. Proto je nutné, aby to prováděli odborníci se zkušenostmi z tohoto oboru s potřebnými ka-

pacitami. Taková činnost značně zasahuje do chovného procesu a samozřejmě zhoršuje kvalitu vody. Navíc ji nelze dělat bez kompletního vypuštění vody, což v konečném důsledku, při současné situaci nedostatku srážek, výrazně ztěžuje obnovu chovu.

Horní rybník nebyl odbahňovaný od doby svého vzniku a nánosy z polí na rybníkem se značně podílejí na zmenšování jeho kapacity. Proto jsme vřele přivítali možnost využít dotaci z této oblasti, kterou nám obec nabídla. Technické řešení činnosti, nás celkem nepostihlo. Zátěž jednání, kontrolních dnů, zabezpečování... nesl na svých zádech zejména p. starosta Rožnovský a za to mu chci jménem výboru spolku poděkovat.

Členové spolku Horák zabezpečovali „chovnou“ část realizace odbahnění. Bylo potřeba organizačně zabezpečit a provést odlov obsádky a její přesun do spodního rybníka, tak aby technické práce mohli včas začít a upravit krmný systém. Neméně důležitým krokem je a bude postarat se o „přeléčení“ obsádky spodního rybníka, kam byly přesunuty ryby z odbahňovaného rybníka a mohlo dojít k jejich poranění a rovněž tak vypouštění kalné vody z odbahňování a úpravy hráze a odtokové stoky mohlo do jisté míry snížit kvalitu vody.

Zabezpečení odbahnění je složitou činností i pro velké a profesionální rybníky. Pavlovické rybníky Horák, jsou však realizované na amatérské úrovni bez ambice vydělávat na chovu ryb, pouze pro potěšení členů spolku, v porovnání s jinými rybníky s minimální obsádkou. I přesto se výbor a členové spolku Horák snaží dodržovat maximum etických i chovných zásad chovu. Jednou z nich je i udržování kvalitního zdravého prostředí pro chov. Sem patří řada preventivních opatření, které prodlužují interval pro odbahňování. To spočívá zejména ve správném hospodaření v kulturní krajině vysekávání porostu kolem i přímo rostoucího v rybníce a časté vápnění. V příštích obdobích se musíme zaměřit i na častější péči o přítok do rybníka.

Kromě péče o vlastní rybník nás v příštích týdnech nás čeká zabezpečování soutěže, která se bude na našem rybníku konat, příprava opravy rybářské boudy a spousta běžné práce kolem chovu i péče o okolí. Nadále budeme pokračovat k doplnění osádky obou rybníků a dojde i k obměně jejího složení. Věříme, že nám při „budování“ příjemného prostředí pomohou i jeho návštěvníci a to jak členové spolku, tak i rekreanti.

Závěrem chci do letní sezony popřát všem návštěvníkům hezké počasí, příjemný pobyt a rybářům maximální spokojenost s úlovky.

Petrův zdar

*Text: Ing. Pavol Varga
Foto: Václav Konečný*

OBEC BOHDALICE-PAVLOVICE

Tel.: 517 359 017

Tel.: 517 358 252

683 41 Bohdalice 125

IČO: 00 291 641

Naše zn. BOPA 326/2018

VÝZVA

Obec Bohdalice-Pavlovice hledá pracovníka/ci na pozici:

„Kronikář obce“

Tato pozice je prozatím neobsazena a obec má na vedení obecní kroniky zájem. Případnému zájemci či zájemkyni nabízí zajištění dostupné odborné přípravy a po základním proškolení i další odborné semináře na náklady obce.

Práce kronikáře bude odměňována dle dohodnutého rozsahu formou „Dohody o provedení práce“.

Případní zájemci se mohou hlásit kdykoliv na kontaktech:

Tel: 517 358 252, mob: 721 131 479

E.mail: starosta@bohdalice.cz; obec@bohdalice.cz

V Bohdalicích dne: 10.5.2018

Vlastimil Rožnovský
starosta obce

OBEC
BOHDALICE-PAVLOVICE
PSČ 683 41

Bohdalice ve středověku a raném novověku do 17. století

Od první písemné zmínky po Albrechta Čertorejského z Čertorej

První písemná zmínka o Bohdalicích se váže k listině Filipa z Vranovic z roku 1337. V této listině figuruje Vojtěch z Bohdalic (Wocechonis de Bohdalicz), jakožto „svědečná osoba“. Konkrétní datování a lokace se vztahují k 24. 6. 1337 a k Otaslavicím. Zajímavé je, že právě Vojtěch z Bohdalic používal pečetě s erbem pánů z Doubravice. Toto ovšem neznamená, že Bohdalice nemohly existovat již před první písemnou zmínkou. O mnohem dřívějším osídlení svědčí již zmíněné sídlištní nálezy z období pravěku.

Další zmínka se vztahuje k roku 1368. Tehdy Klára, která byla vdovou po Čertovi z Bohdalic, prodala svůj vdovský podíl 50 kop grošů, který měla připsaný na zdejším dvoře, Petru Hechtovi z Rosic.

O tom, že Klára z Bohdalic nevlastnila celou osadu svědčí to, že roku 1371 vlastnil část osady Jaroš z Víceměřic. O dva roky později, tudíž roku 1373, koupil Jan Svach z Milotic od Ondřeje ze Šarovic v Bohdalicích dvůr s 2 rolemi, 2 lány a celý patronát. Odtud Jan Svach z „Bohdalic“. Souběžně s ním vlastnil část osady Jaroš z Bohdalic. Jméno Jaroše z Bohdalic a jeho manželky Margarety, se kterou zde přebýval, se vztahuje k roku 1407, jak uvádějí písemné prameny. V roce 1412 se váže statek k Lambertu z Krumsína. Téhož roku si také vdova po Oldřichu Hechtovi Soběhrdovi ze Strítěže zapisuje majetek v Bohdalicích. Roku 1413 koupil bohdalický dvůr Ondřej z Pavlovic. O dva

roky později koupil od Alberta z Krumsína statek a roku 1420 od Jaroše z Bohdalic dvůr a pevnůstku zvanou Kopec. Tímto se stal pánem celé osady. Podařilo se mu tedy do roku 1420 skoupit podíly vesnice od všech tří dřívějších majitelů (Jakuba z Krumsína, Lamperta z Krumsína i Jaroše z Bohdalic). Zástřizlové patřili v této době mezi nejbohatší nižší šlechtické rodiny na Bučovicku. Vlastnili devět a čtvrt vesnice ve výsadním vlastnictví: Ondřej z Pavlovic vlastnil Pavlovice, Bohdalice a Nemochovice; Protivec z Pavlovic Chválkovice, Nesovice a Komorov; Protivec ze Zástřizl vlastnil Nemoctice, velkou část Kožušic, půl Mochnic a byl ve spolku s Anežkou z Ojnice na Uhřici; Ondřej ze Zástřizl vlastní Dobročkovice.

Považuji za nutné zmínit, že v Bohdalicích byl již na počátku 15. století farní kostel. První písemný záznam o něm se vztahuje k roku 1401. V tomto období zde působil pastor Michael z Prostějova (Michael von Prossnitz).

Roku 1464 byl jedním z majitelů Bohdalic Heřman ze Zástřizl a z Pavlovic etc. Ten rozšiřoval významně své panství a snažil se vybudovat rodovou základnu v Čejkovících. Dále vlastní například Vícevilice. Druhým byl Protivec z Pavlovic a z Bohdalic etc. Nutno říci, že Heřman a Protivec byli bratři. Pokračuje zde tedy „trend“, že Pavlovice i Bohdalice jsou nadále spojeny a vlastní je jedna šlechtická rodina rodu Zástřizlů.

V roce 1481 se v zemských deskách objevuje jméno Anny z Bohdalic. Právě Anně a jejímu synu Mikuláši z Počernic

se odkazují čtyři hřivny grošů platu ročního ve vsi Osečanech. Jedná se o dědictví Lauryňa z Třebenic.

K dalšímu významnému milníku historie obce se připisuje rok 1531, konkrétně 5. březen. V Bohdalicích se objevuje nový pán, a to Mikuláš Doupovec z Doupova. V zemských deskách se uvádí, že Heralt ze Zástřizl, pozůstalý po Heřmanovi ze Zástřizl a Proček mladší ze Zástřizl po smrti svého strýce Filipa ze Zástřizl vkládají (prodávají) vlastní zboží (majetek) a dědictví po již zmíněném Filipu (tedy ves Bohdalice se vším k ní náležejícím) do rukou Mikuláše Doupovce z Doupova. Od této chvíle si nebudou nárokovat žádné majetky na území této vsi. Ovšem Mikuláš Doupovec z Doupova nezískal pouze Bohdalice. Téhož roku, tedy 1531, je zaznamenáno do desek, že Jan z Pernštejna prodává již zmíněnému Mikuláši ves Pavlovice. Tím pokračuje spojení obou vsí, tentokrát již pod jedním majitelem. Dříve, jak již jsem zmínil, byly tyto vesnice spojeny pouze pod jedním šlechtickým rodem, konkrétně Zástřizlů. Mikuláš Doupovec z Doupova ovšem rozšiřuje své panství dále. Stejněho roku, tedy 1531, se uvádí v Moravských zemských deskách, že Tas Kropáč z Nevědomí, který je pozůstalým po Jindřichu Kropáčovi, prodává zděděnou ves Zvonovice a druhou ves Žilovice, která však byla pustá. Prodává je se všemi lidmi, majetky i právy dědictvími do vlastnictví Mikuláše Doupovce z Doupova a na Bohdalicích. Z toho vyplývá, že tento kup byl proveden až po zakoupení vsi Bohdalice a to z důvodu, že je již uvedena další lokalizace majitele panství Mikuláše, konkrétně na Bohdalicích. O Mikuláši Doupovci z Doupova a

na Bohdalicích nalezneme i další zápisy přímo v Moravských zemských deskách. Například v zápisech ze sněmů konajících se 26. června 1531 v Olomouci, 18. září 1531 v Brně, nebo 8. ledna 1532 v Olomouci. Zde uvádějí Mikuláše mezi skupinou šlechticů, kteří se nazývají vladykové. Pokud postupujeme ovšem zápisy dále, tak si můžeme všimnout, že v zápise z 25. června 1532 nastává zajímavá změna. Konkrétně ta, že Mikuláš Doupovec z Doupova a na Bohdalicích je uváděn pod skupinu rytířstva, která se objevila namísto vladyků. Toto oslovení pokračuje i v dalších zápisech, např. ze dne 7. ledna 1533. Ovšem 25. června 1533 je řazen opět mezi vladyky. Dalším spisem v deskách, na kterých figuruje Mikuláš, je spojená se smlouvou dobrovolnou. Do desek byla vepsána až v roce 1531, ovšem vztahuje se již k 26. červenci 1530. Jedná se o smlouvu mezi Janem Kunou z Kunštátu na Lukově, hejtmanem Markrabství moravského a velebným knězem Jakubem, opatem a konventem kláštera zábrdovského. U této smlouvy figurují další jména, kterými jsou Jan ze Zdenína na Habrovanech, Mikuláš Doupovec z Doupova a na Bohdalicích, Hanuš z Kbelska, Jan Lhotský ze Ptení. V následujícím záznamu z roku 1532 se dozvídáme o manželce Mikuláše Doupovce z Doupova a na Bohdalicích, konkrétně Gryzeldě z Hořic. Právě Gryzeldě na základě věnného práva zapisuje do zemských desek majetek v hodnotě 600 zlatých na vsi Zvonovice, jejím příslušenstvím a okolím. V této době se počítalo za jeden zlatý 30 grošů. Zvonovice vlastní Mikuláš od roku 1531.

V roce 1539 byli v Bohdalicích bratři – Jan a Petr Doupovcovi z Doupova.

Jan obdržel roku 1540 list mocný. Roku 1551 Petr Doupovec z Doupova i jeho mladší bratr Jan připsují v deskách tvrz i vesnici Bohdalice, s kostelním podacím, tak i Pavlovice s dvory, všemi polnostmi, lesy, rybníky, vším příslušenstvím atd. ke právu dědickému panu Jeronýmovi Božickému z Božic. Bratři Jan a Petr Doupovcovi z Doupova si od tohoto okamžiku přestávají činit jakýkoliv nárok na tento majetek. Dozvídáme se dále, že manželkou Jeronýma Božického z Božic byla Anna ze Sobína. Právě Anně, v rámci věnného práva, připsuje tvrz a ves Bohdalice, ves Pavlovice se vším jejich příslušenstvím, dále jí odkazuje na základě věnného práva sto kop grošů a nad věno osm set kop grošů českých.

Po smrti Jeronýma Božického z Božic roku 1554 nastává obtížná situace, jelikož jeho majetek má spravovat mnoho majitelů, věřitelů. Byli to: Václav Černo-horský z Boskovic, Jan z Kounic, Přemek z Víckova – podkomoří, Jan Kropáč z Nevědomí, Jindřich ze Zástřizl, Václav z Hodic – komorník práva menšího kraje brněnského, Voldřich z Rychmburka, Beneš Pražma z Bílkova, Václav z Hofu, Matyáš z Honbic, Jiřík ze Zástřizl, Vilím ze Zdenína atd. Tento majetek zapisují do desek Janovi Sednickému z Choltic, který tímto získává tvrz a ves Bohdalice s dvorem, s kostelním podacím a se vším přílehlým okolím, i osadu Pavlovice se všemi polnostmi, rybníky i lidmi k ní náležející. Tímto zápisem do zemských desek získává možnost dědičného užívání těchto majetků.

Roku 1562 zde byl Jan Gbelský z Gbelska a roku 1566 až 1568 náležely Bohdalice Janu Neklešovi staršímu z Landeka a na Bohdalicích. Ten je strýcem

Jana Nekše z Landeku a na Lukově, který roku 1566 obdržel list mocný. Toho využívá již o rok později, tedy roku 1567 a za poručníky statku činí urozeného pána Zdeňka Říčanského Kavku z Říčan a na Vizovicích, dále svou manželku, urozenou vladky paní Barboru Bitovskou ze Slavíkovíc, rytíře, pana Přemka z Víckova a na Bystřici pod Hostejnem, pana Jana Bítovského ze Závíší Slavíkovíc a na Lhotě. Dále říká, jak má být naloženo s jeho dětmi, pokud by se nedožil jejich narození. Uvádí, jak se mají poručníci zachovat v různých případech (při narození dcery, dcer, či nenarození syna) a jaký majetek mají komu přidělit. Například, pokud by měl pouze syna, tak tak mu mají v případě, že se dožije dvaceti let, připsat veškerý majetek, který prozatímně spravovali poručníci. Pokud by měl ovšem i dceru, tak té má být dáno věno v hodnotě 500 grošů českých. Pokud by neměl žádného syna a pouze více dcer, tak každé by bylo dáno dva tisíce kop grošů českých. Také zde uvádí, jak má být postaráno o jeho manželku Barboru. Má jí být např. podstoupen dvůr v městečku Slušovice a ona jej mohla až do své smrti, bez nějaké překážky, využívat. Dále jí odkazuje nadvěno v hodnotě 500 kop grošů českých. Uvádí také, že pokud nebude mít syny ani dcery, tak odkazuje již zmíněnému Janu Neklešovi staršímu z Landeka a na Bohdalicích a synům jeho tisíc kop grošů českých. Tato poručenství bylo sepsáno a vloženo do zemských desek 12. prosince 1567.

Dalším z majitelů byl Jan starší Čerčický z Kácova na Moravských Prusích. Právě Jan byl také držitelem listu mocného, který přináší držitelé již dříve zmíněné výhody v rámci odkázání majetku. Získal

ho jako věrný služebník, 18. dubna 1573 od císaře Maxmiliána II. Habsburského. Jelikož získal list mocný, tak je mu umožněno sepsat 18. ledna 1574 poslední vůli. V ní uvedl, že v případě své smrti poroučí tvrz a městečko Kunovice s tvrzí a dvorem, se vším příslušenstvím atd. urozené paní Johance Černčické z Kácelova a na Starém Jičíně. Dále uvedl, že jakmile zemře, tak chce, aby statek kunovský se vším příslušenstvím připadl Karlovi staršímu z Žerotína a na Starém Jičíně, nebo dětem, které bude mít s již zmíněnou Johankou. Také má být z tohoto statku vyplacen podíl 1 000 zlatých rytíři, panu Bohušovi Kokorskému z Kokor a na Laškově. Dále odkázal část svého majetku Janovi Purkhartovi mladšímu Černčickému z Kácova a na Opatovicích. Abych upřesnil – tvrz a ves v Bohdalicích, ves Pavlovice, dvůr a ves Moravské Prusy, ves Vážany, ves Boškůvky a ves Břevnovice. I ze statku bohdalického a pruského mělo být vyplaceno 1 000 zlatých rytíři, panu Bohušovi Kokorskému z Kokor a na Laškově. Dále mělo být vyplaceno 500 zlatých panu Jakubovi Bruzovskému. Ve svém poručení myslel i na další. Bořkovi Dohalskému měl být za jeho věrné služby dán kůň, který se jmenuje Žižka a vyplaceno 100 zlatých. Panu Šebastianu Štyslovi se měl vydat kůň hnědý, získaný od Rechmberka a vyplatit 100 zlatých. Stejně tak poručil 100 zlatých Jiříkovi Maštalíři a Jiříkovi Šťastnému, který se o něj staral při dlouhé nemoci. Stejnou sumu odkázal i Martinovi Křipovskému. Rozdělování majetku pokračuje dále. Václavovi Pulcovi poručil 60 zlatých. Sumu 50 zlatých poručil služce Juditě, která se starala o jeho nebožku manželku. Ještě zde uvedl, že pokud by

nedošlo k vyplacení všech zmíněných, tak měli právo všichni dotčení žádat po paní Johance, panu Karlu a panu Janu dvojnásob sumy, kterou měli původně dostat. Aby nemohlo dojít ke změně tohoto poručení, tak požádal urozené pány: Hanuše Haugcice z Biskupic a na Račicích, podkomořího markrabství moravského, pana Jetřicha z Kunvic a na Uherskm Brodě, pana Fridricha Tetoura z Tetova a z Malenovic a na Novém Světlově, pana Burjana Tetoura z Tetovia a z Malenovic na Otrokovicích, a urozené vladky: pana Jana Bohuslava Zoubka se Zdětína a na Habrovanech, komorníka práva menšího v kraji brněnském, pana Václava Ořechovského z Honbic a na Vicoměřicích, aby svou pečeť k tomuto poručení přitiskli a tím potvrdili. Dále se dozvídáme, že došlo k sepsání tohoto dokumentu v Bohdalicích. Tato poslední vůle byla zanesena do desek až o dva roky později, roku 1576. Jan Purkhart mladší Černčický z Kácova vlastnil tedy Bohdalice nejpozději tohoto roku.

Ještě před rokem 1580 prodal Jan Purkhart mladší Černčický z Kácova „... tvrz a ves Bohdalice s dvorem poplužním, s pivovarem a podacím kostelním v tejš vsi, ves Pavlovice i s pustou tvrzí, ves Moravský Prusy s pustou tvrzí, též s dvorem poplužním a podacím kostelním v tejš vsi, ves Řaborky při tejš vsi Moravských Prusí ležící, ves Boškůvky, ves Vážany, ves Břevnovic, ves Pusté Tlustomanské s zahradami, s štěpnicemi, s šafránicemi, s chmelnicemi, ...“ všemi lidmi i dalšími pozemky. Bernart Petřivaldský z Petřivaldu za toto všechno zaplatil Janovi značnou sumu, a to 25000 zlatých. Nicméně, než mohl být prodej stvrzen zápisem do zemských desek, tak

Bernard umírá. Jeho majetek tudíž přechází na bratra Jetřicha Petřvaldského z Petřvaldu, který ovšem také brzy umírá a novým dědicem se stává jeho syn (Jetřichův) Hanuš Petřvaldský z Petřvaldu na Račicích a Petřvaldu. Ovšem to již byl po smrti také prodávající Jan Purkhart mladší Černčický z Kácova i jeho bratr, a tudíž dědic Bernard Černický z Kácova. Proto smlouvu o převodu majetku stvrzuje až jejich sestra Kunka Černčická z Kácova a na Chropyni a Košmberce. Toto vše bylo zaneseno do desek až 5. července 1591. Po Hanuši Petřvaldském z Petřvaldu se stává Albrecht Čertorejský z Čertorej a na Kukvicích majitelem Bohdalic. Jemu

Bohdalice patří až do roku 1599. Následně sepisuje svou poslední vůli. V ní odkazuje Bohdalice svému strýci Bernartovi Čertorejskému z Čertorej a na Fryšově. Albrecht umírá brzy po sepsání poslední vůle a Bernart se stává roku 1600 právoplatným majitelem Bohdalic a dalších statků k nim náležejícím.

Zdroj: JULÍNEK, Zdeněk. Bohdalice v 17. století: Bakalářská práce. Brno: Masarykova univerzita. Fakulta pedagogická, Katedra historie, 2017. 57 1., 5 l. příl. Vedoucí diplomové práce Marek Vařeka

Zdeněk Julínek

Tělocvičná jednota Sokol Bohdalice 2017/2018

Vážení sportovní příznivci. Touto formou vám chceme poděkovat za přízeň v uplynulé sezóně 2017/2018. Děkujeme za vaše návštěvy nejen na domácích, ale i venkovních mistrovských utkáních.

Tato sezóna byla velice úspěšná. Naše „A“ mužstvo s velkým bodovým náskokem vyhrálo Okresní přebor a stalo se zaslouženým mistrovským týmem. Celkový náskok byl 17 bodů. V této sezóně naše „A“ mužstvo prohrálo pouze 3 zápasy. Nastřílelo 95 branek a inkasovalo 23 branek. Nejlepšími střelci „A“ týmu byli: Lukáš Podaný (23 branek), Jaroslav Kolečkář (19 branek), Jan Pospíšil (15 branek) a Petr Pacula (12 branek). Naši hráči však do I.B třídy nepostupují. Rozhodli se se-

trvat v okresním přeboru a postupuje tým FKD ze 4. místa.

„B“ mužstvu se dařilo v porovnání s „A“ týmem trošku hůře. Skončilo na 5. místě, což je horní polovina tabulky. Naš „B“ tým získal 28 bodů. Zvítězil 7 krát, remizoval 4 krát a prohrál 6 krát. Nastřílel 52 branek a inkasoval 34 branek. Nejlepšími střelci týmu byli: Miroslav Smejkal (9

branek), David Korkován (6 branek), Radim Lánský (5 branek) a Milan Formánek (4 branky).

Pokud bychom se zaměřili na mládežnická mužstva, tak také fungují velice dobře. Účastní se mnoha turnajů a jsou kvalitně vedeni k dobrému fotbalu. Mladší přípravky se umístily na 3. místě

a starší přípravky na 11. místě. Také byl na našem hřišti opět pořádán prestižní turnaj Palíšek Cup.

Nesmíme také zapomenout poděkovat sponzorům a lidem, kteří se podílejí na činnosti TJ Sokolu Bohdalice. Všem děkujeme!

Zdeněk Julínek

Soutěž hasičů v Manerově

Tak jako každý rok v Manerově, patřila třetí sobota v měsíci květnu všem příznivcům požárního sportu. Konala se zde tradiční soutěž okrsku Kučerov v požárním útoku, která již desátý rok nese jméno Memoriál Jiřího Kuby. Za slunečného počasí se zde setkala pět družstev mužů a tři žen.

Soutěžilo se tradičně v požárním útoku na dvě kola, novinkou byla doplňková disciplína, kterou připravuje domácí družstvo. To si vybralo požární útok v zásahové verzi, bez možnosti jakékoliv přípravy. Všechna družstva se k disciplínám postavila čelem a podala

krásné výsledky. V kategorii žen se na třetím místě umístily devčata z Bohatých Málkovic s časem 29:06, druhé skončily holky z Pavlovic s časem 27:78 a na první místo doletěly domácí Labutě s časem 27:51. V kategorii mužů se na pátém místě umístilo družstvo Bohdalic s časem 29:07, čtvrté skončily Pavlovice s časem 26:76, pro třetí místo si doběhli kluci z Bohatých Málkovic s časem 26:48, druhé místo patřilo domácím borcům s časem 25:60 a na místo nejvyšší vystoupalo družstvo Kučerova s časem 23:14.

Po přestávce, která sloužila k úpravě trati, nastoupila družstva k doplňkové

disciplíně. V ženách se nejlépe dařilo holkám z Pavlovic, které s časem 48:97 vyhrály, druhé skončily Bohaté Málkoviče s časem 51:81 a třetí skončily domácí Labutě s časem 60:46. V mužích byli nejlepší kluci z Kučerova s časem 41:23, druží skončili chlapi z Bohatých Málkovic 51:92, třetí místo si odvezli do Pavlovic s

časem 73:14, o čtvrté místo se díky neplatným pokusům, dělila družstva Bohdalic a Manerova.

Všem družstvům bych chtěl poděkovat za účast na soutěži a divákům za výbornou kulisu, která patří k manerovské soutěži jako sůl ke chlebu.

D.Š.

Oprava kapličky

Před opravou

Po opravě

Úklid Bohdalic

V pondělí 30. dubna proběhl již podruhé Úklid Bohdalic, který se koná k příležitosti Dne Země. Každá třída naší školy dostala svůj „rajón“, pytle na odpadky úkol tento „rajón“ odpadků zbavit. Velké množství naplněných pytlů svědčí o tom, že se žáci úkolu zhostili opravdu svědomitě. Po návratu všichni, od nejmenších až po nejstarších, nadšeně referovali o zajímavých úlovcích.

Počasí nám přálo, akci jsme zakončili společným opékáním špekáčků.

Bylo pro mě zajímavým zjištěním, že podle našich žáků odpadků oproti minulému roku ubylo. Jestli to tak půjde dále ...

Jakub Vašík

Zpravodaj obce Bohdalice-Pavlovice č. 1/2018
vydává Obecní úřad Bohdalice-Pavlovice v nákladu 350 ks, evidenční číslo
periodika MK 17480. Redaktorka zpravodaje Dagmar Martinková,
email k posílání příspěvků: dagmar.manhalova@seznam.cz
Sazba a tisk: Tiskárna Brázda - www.TiskarnaBrazda.cz